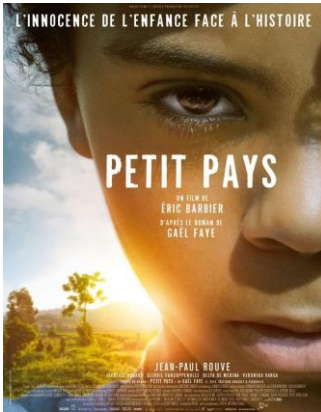

Petit pays / Petit país / Pequeño país

Direcció: **Eric Barbier**

Festival de Cinema Africà

Països: França, Bèlgica (2021)

Fitxa tècnica

Guió Eric Barbier (novel·la: Gaël Faye) **Fotografia** Antoine Sanier **Música** Renaud Barbier **Interpretació** Jean-Paul Rouve, Djibril Vancoppenolle, Dayla De Medina **Durada** 111 min **Gènere** Drama **Llengües** Francès, kirundi i suahili, amb subtítols en català

Sinopsi

En Gabriel té 10 anys i viu en un còmode veïnat d'expatriats a Burundi, el seu "petit país". És un nen normal, feliç i despreocupat, que viu aventures quotidianes amb els seus amics i la seva germana petita. Tot d'una, el 1993, les tensions al país veí, Ruanda, van esclatar, posant en perill tant la seva família com la seva innocència. (FilmAffinity)

Crítica

27.08.2020 - Éric Barbier adapta amb èxit i fidelitat l'excel·lent novel·la de Gaël Faye, mirall del genocidi ruandès a través de la mirada d'un nen mestís del veí Burundi

"Caminem en un gran malson". De vegades, la infància es torna, a poc a poc i després de sobte, un paradís perdut: primer, destrossat pels desacords entre adults, i després, devastat per la violència humana descontrolada. Així va ser la joventut de l'escriptor **Gaël Faye**, que va haver d'enfrontar-se al tempestuós genocidi ruandès del 1994 mentre vivia a Bujumbura, la capital del veí Burundi. De la innocència dels jocs de nens a l'aparició de l'odi ètnic, de les amenaces latents, del perill proper i del caos al cara a cara amb la mort i la bogeria: el novel·lista va reconstruir amb mestria aquest cruel viatge iniciàtic a **Petit pays**, una obra que va recollir diversos premis el 2016. El director **Éric Barbier** n'ha fet una adaptació fidel i honesta per a la gran pantalla [...].

"Has de triar: francès o tutsi? Tutsi o francès?" Al principi de la pel·lícula, el 1992, el Gabriel (**Djibril Vancoppenolle**), de 10 anys, no s'imagina que dos anys més tard haurà de respondre a aquesta dura pregunta. Fill mestís d'un emprenedor francès (**Jean-Paul Rouve**) i d'una mare d'origen ruandès (**Isabelle Kabano**), viu sense preocupacions a Burundi, en una còmoda vil·la amb tres treballadors i té un grup d'amics. Però una ombra plana sobre la seva vida i la de la seva germana petita, l'Ana (**Dayla de Medina**): la sobtada separació dels seus pares ("ell es va casar per ser un bon africà i jo per marxar d'aquí i anar de compres als Camps Elisis. I els nens, els veu meitat blancs i meitat negres. No és possible que els pares no vegin nens del mateix color"). Les tensions creixents per la divisió ètnica hutu-tutsi gangrenen la veïna Ruanda i contaminen Burundi, on se celebren les primeres eleccions democràtiques l'estiu de 1993. A l'octubre, un cop d'estat militar sacseja Bujumbura, mentre a Ruanda (on viu una part de la família de la mare del Gabriel) s'està gestant una onada sagnant per a la primavera següent. L'existència del Gabriel, que sent, escolta, observa, s'enfonsa en la voràgine...

Éric Barbier, que preserva la perspectiva intimista i familiar de la novel·la, aconsegueix trobar el *tempo* narratiu correcte, prenent-se el temps d'introduir de forma senzilla els personatges del seu microcosmos abans que sorgeixin, a poc a poc, els desafiaments del macrocosmos (mitjançant les notícies a la ràdio i a la televisió, històries secundàries, etc.) perquè la seva resplendor no envaeixi completament l'entorn percebut per un nen, de manera cada vegada més directa (la violència mantinguda fora de focus durant molt de temps es materialitza). Un acostament respectuós del seu model literari que fa de **Petit pays** un vehicle entranyable i pedagògic, un bon exemple de gran història il·luminada pels nens, i una percepció sensible (i accessible a un públic ampli) dels esdeveniments tràgics que és important recordar per donar a conèixer, a qui els ignorin, les divisions profundes i les virtuts de la resiliència.

Fabien Lemerrier – cineuropa.org